

de efter Septemberloven Udfreyne, og som knap have tjent i 2 Aar, og endnu mere kan det være Tilfældet med Hensyn til dem, der have tjent i Forstærkningen for Værnepligtige, maaskee for eet eller et halvt Aar, — det er Noget, vi ikke kjende, og som det er yderst vanskeligt at undersøge. For en saa ubetydelig Tjenesteydelse at ville fritage dem for hele Værnepligten og derved sætte dem i et langt heldigere Forhold end deres Jævnaaldrende, synes mig ikke at kunne forsvares. Naar det fremdeles er omtalt, at de burde have Afgang til Lodtrækning, saa har dette ogsaa været under Omtale i Udvalget. De, der ere fødte i 1826, 1827 og 1828, faae nemlig ingen Afgang til Lodtrækning, derimod vel de i 1829 Fødtie, idet de alle skulle behandles med deres Jævnaaldrende. De, der ere fødte i 1826, 1827 og 1828, ere nemlig alle blevne udfreyne, uden at komme til Nummertrækning, som det nu hedder. Naar man nu vilde sige, at disse Stillingsmænd, som ere fødte i disse 3 nævnte Aar, have udført saa lang Tjeneste under hele Krigen, at det var ønskeligt, at man kunde give dem denne Afgang, saa kunde der dertil jo vistnok være nogen Anledning, skjøndt man derved kommer ind paa Vilfaarlighedens Gebeet; men med hvem skulde de trække disse Numere? De ere jo Allesammen af dette Aar udfreyne, saa at det saa at sige er en Umulighed, at give dem Afgang til Nummertrækning; det skulde da være, at Stillingsmændene skulde trække imellem dem selv indbyrdes, og der maatte da tages en vilkaarlig Bestemmelse om, at saa og saa Mange af dem skulde være frie, men en saadan Fremgangsmaade troer jeg ikke, at man i det Hele taget kunde skjænke sit Bifald.

Orsted: Jeg kan dog ikke erkjende, at det er en ligefrem Følge af Værnepligtsloven, at de Personer, hvorom her er Spørgsmaal, skulle opfylde en Værnepligt i eget Navn foruden den, de have paataget sig ved at lade sig stille for Andre; thi vel var Loven af 1849 anvendelig paa Alle, som ikke forhen vare værnepligtige, men fødte i eller efter 1826, men der var jo, som det ogsaa erkjendes, en fysisk eller — om man vil — en juridisk Hindring, som gjorde det umuligt at behandle dem efter Loven. De kunde ikke udskrives i den lov-

bestemte Alder, fordi de allerede vare til Tjeneste. Man kan saaledes ikke udskrive dem uden ved at danne en ny Lov, hvorefter de betragtes som hørende til den Alder, hvori de skulde have været behandlet ved Sesstønen, hvis de ikke, ved den forhen paatagne Tjeneste for Andre, havde været i en saadan Tilstand, at de ikke til den Tid kunde behandles efter Udskrivningsloven. Nu er det desuden vist, at det er Noget, der paa ingen Maade kan tilregnes dem, der paa en Tid, da de ikke vare værnepligtige, have ladet sig leie, og paataget sig en Værnepligt for Andre, hvilket jo var aldeles lovligt, og de have ikke derved kunnet regne paa, at der var nogen dem selv paahvilende Værnepligt, som de nu i en højere Alder skulde komme til at udføre. Forsaavidt det er bemærket, at de have paataget sig den Tjeneste, de have gjort, for Penge, da er det vistnok i Almindelighed Tilfældet; men deels har det i og for sig været aldeles lovligt, og deels er det dog vistnok Tilfældet, at Adskillige af dem, som for den almindelige Værnepligt indtraadte lode sig stille, have gjort det af Begejstring for Sagen, og ikke blot for at faae disse Penge. Man kan ogsaa meget godt tænke sig, navnlig med Hensyn til Udskrivningen efter Anordningen af 23de September 1848, at Nogle, som vare blevne frie for denne Tjeneste, hvorom der blev trukket Lod, have paataget sig at tjene for en Ven eller en Broder, der vilde lide mere ved selv at tjene, end de. Endelig maa det bemærkes, at disse Individuer have været underkastede en langt besværligere og farligere Tjeneste end den, som for Fremtiden forestaaer, og det forekommer mig altsaa ikke, at der vilde være noget Stødende i, at de bleve frie for videre Krigstjeneste end den, de havde paataget sig. Om der kunde være visse Arter af Tjeneste, med Hensyn til hvilke man derved kunde gjøre Undtagelse, skal jeg ikke inklade mig paa; thi her er kun ganste i Almindelighed Tale om en Tjeneste, der skulde paalægges dem, jeg vil tilstaae, med meget tempelige Modificationer, men hvoraf Følgen dog bliver, at et Individ, som allerede i flere Aar, og netop under Krigen, har gjort Tjeneste, nu skal forrette Garnisonstjeneste, som vistnok er meget byrdefuld. Det, at de i en vis Henseende blive bedre